

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 26 листопада 1981 року

№ 142 (3026)

Ціна
2 коп.

ФОТОРЕПОРТАЖ

ДІД МОРОЗ В ЛИСТОПАД ЗАБЛУКАВ

Як уже повідомляв «Молодий комунар», комсомольсько-молодіжний колектив майстерні № 2 мисльпобудкомбінату міста Знам'янки достроково виконав виробничий план першого року одинадцятип'ятиріччя. Репортаж з місця події ведуть кореспонденти В. Грив (фото) і В. Бондар.

Тамара Афанасіївна по-доброму привітала юнака, який усе повторював: «Повторіть, будь ласка, п'ять разів, бо кинути пізно, а вже ось на тому тижні!».

Коли до майстерні зайшла жінка з хлопчиком.

Пальто хоту пошити змове, — сказала вона, довідавшись про роботу в очі закріплення. Але так, щоб недорого коштувало. Що ви їй порадите?

Асортимент тканин у нас зараз небагатий, але вам раджу ось цей темний драп, — Тамара Афанасіївна розгорнула сувій картатої розрізної тканини. — Дивіться... На будень...

Жінка розглядала, мацала пальцями, прикидала, чи буде їй до дна строката матерія. І, задоволенням схвативши у термостат електричних очей, сказала:

Хай буде. Якщо можна, то розширете від пояса. Закріплення кількома розчерками оцінки накинута фасон на плечі.

З кінцями? Раджу не накладати, вони вже вийшли з моди. Краще зупинити, обв'язати вузелиною рамкою. Спереду — конічка, вона вам пасуватиме... Поле замовляйте?

Хай, але пошійте так, щоб і без пояса можна було носити...

Ми стежили за тим, як викливає Т. А. Першина приймає замовлення, і думали, що ці замовлення наступного разу не шукатиме іншого ательє, коли їй треба буде пошити плаття на тіло, і чоловікові своєму та сусідам також радіти завітати до цієї майстерні. Надто після того, коли отримав замовлення. Бо у швейній майстерні № 2 мисльпобудкомбінату міста Знам'янки не тільки привітно приймають відвідувачів, а й замовлення виконують у строк, лісно. Про це свідчать записи в книзі подяк та пропозицій:

«Сердечно вдячна за пошиття двох пальт закріплені Т. А. Першиною і всьому колективу майстерні. Про його роботу з успішністю можна сказати: виконується повністю згідно з замовленням. Хочеться поблагодіти працівників майстерні часта в особистому житті, здоров'я. Так тримати, дівчата! Ж. М. Романова, інженер головного підприємства виробничого об'єднання «Дружність», м. Кіровоград».

Хлопчина ще митувалася майбутнім маминим пальто, коли в двері обережно постукали. Двері розчинилися, і на порозі стали... Дід Мороз і Снігуронька. З ялинкою, з гостинцем новорічним.

Для комсомольсько-молодіжного колективу це справді була несподіванка. Не саме приїзд із завершеним виробничим планом першого року одинадцятип'ятиріччя, а відвідини в листопаді новорічних гостей.

Завдяки чому колектив постійно досягає таких успіхів?

Якщо хтось не виконуватиме на роботу (захворів чи не з якоїсь поважної причини), дівчата не відлучають трудючих, технологічна лінія не виходить з ладу. Кожна зі швачок може ідентифіковано виконувати будь-

яку операцію. — повсюдно пошили рукави, як Валентина Романова. — Але разом з тим спеціалізація дозволяє, як накути тримати Марку. Багаторічні навички даються взнаки: мабуть, ніхто не зможе зробити першу примірну так, як наші в закордонних журналах пошити групокомсору.

Людмила Калюжна, ніхто не пошив рукави, як Валентина Романова. — Але разом з тим спеціалізація дозволяє, як накути тримати Марку. Багаторічні навички даються взнаки: мабуть, ніхто не зможе зробити першу примірну так, як наші в закордонних журналах пошити групокомсору.

Якщо колектив працює добре, від нього вимагають ще більшого.

Чи маєте ви для цього резерви? — запитали ми молодих швачок.

Звичайно. Насамперед ми хотіли б випустити свої претензії адміністрації. — сказала Т. А. Першина. — Висловити не вперше. У майстерні лише одна праска. Якщо вона виходить з ладу, ремонтується довго, а це впливає на строки виконання замовлень, на настрої усіх. Або це: у нас кілька років поспіль домагаємось, щоб нас забезпечили праскою — праскою ніколи не розв'язавш пальто чи ладіти піджака як слід. І остільки: ми працюємо в неадекватних умовах. Навіть зовнішнє приміщення неприлабне, а багато замовників, до речі, саме цим керуються, коли розмірковують — зайти до майстерні чи обійти її. Незнайомі, як і звичайно, обминають.

Апелюючи останніми словами закріплені майстерні Т. А. Першиною до адміністрації, ми в підтвердження високої якості виконаних тут робіт наведемо ще кілька записів із книги подяк та пропозицій:

«Дякую Т. А. Першині за особливу увагу до замовлення. Е. Греков, м. Київ».

Хочу подякувати М. Усачовій за хороше обслуговування. Н. Б. Фоміна, м. Петропавлівське-Камчатське».

Робота виконана з душею, майстерно, творчо. Хай замовники завжди дарують вам щирої вдячності! Н. М. Оксенюк, м. Знам'янка».

Апелюємо для того, щоб сумісний праці молодих виробничих відділів зразкової умови роботи.

З Новим роком вас, м'якенькі побутові! З новим щастям у наступному. Другому році п'ятиріччя!

КОМЕНТАР ЗАВІДУЮЧОГО ВІДДІЛОМ ОБКОМУ ЛКСМУ БОЛОДИМИРА КАРПЕНКА

Комсомольсько-молодіжний колектив швейної майстерні № 2 Знам'янського мисльпобудкомбінату, де керівником Т. А. Першиною, достроково виконав завдання першого року одинадцятип'ятиріччя. Та це й не дивно. Адже з часу свого створення цей колектив вперше йшов до висот трудової майстерності. За трудової майстерності, за підсумками м'якенькі швачки стали переможцями обласного соціалістичного змагання серед молодіжних колективів сфери побутової річності, плач виконавши на 125,1 процента КМК присуджено перехідний червоний прапор обкому комсомолу. І цього року колектив постійно перевищує свої завдання. І ось — є свій план! Ставши на ударну трудову комсомольську передз'явську вахту, молоді швачки уже працюють в рахунок 1982 року.

У книзі скарг та пропозицій — одні подяки. Замовлення виконуються вчасно і з високою якістю.

Цей колектив — як одне ціле. Його члени вміють добре працювати, разом і відпочивати. Багато дівчат були захоплені путівками БММТ «Супутник». Ось і недавно дає відвідати об'єкти Республіки Кубу. КМК швейної майстерні № 2 мисльпобудкомбінату м. Знам'янки можна сміливо назвати еталоном молодіжного колективу у сфері побутової обслуговування.

Замовлення виконуються вчасно і з високою якістю.

Цей колектив — як одне ціле. Його члени вміють добре працювати, разом і відпочивати. Багато дівчат були захоплені путівками БММТ «Супутник». Ось і недавно дає відвідати об'єкти Республіки Кубу. КМК швейної майстерні № 2 мисльпобудкомбінату м. Знам'янки можна сміливо назвати еталоном молодіжного колективу у сфері побутової обслуговування.

Замовлення виконуються вчасно і з високою якістю.

Цей колектив — як одне ціле. Його члени вміють добре працювати, разом і відпочивати. Багато дівчат були захоплені путівками БММТ «Супутник». Ось і недавно дає відвідати об'єкти Республіки Кубу. КМК швейної майстерні № 2 мисльпобудкомбінату м. Знам'янки можна сміливо назвати еталоном молодіжного колективу у сфері побутової обслуговування.

Замовлення виконуються вчасно і з високою якістю.

Цей колектив — як одне ціле. Його члени вміють добре працювати, разом і відпочивати. Багато дівчат були захоплені путівками БММТ «Супутник». Ось і недавно дає відвідати об'єкти Республіки Кубу. КМК швейної майстерні № 2 мисльпобудкомбінату м. Знам'янки можна сміливо назвати еталоном молодіжного колективу у сфері побутової обслуговування.

Замовлення виконуються вчасно і з високою якістю.

Цей колектив — як одне ціле. Його члени вміють добре працювати, разом і відпочивати. Багато дівчат були захоплені путівками БММТ «Супутник». Ось і недавно дає відвідати об'єкти Республіки Кубу. КМК швейної майстерні № 2 мисльпобудкомбінату м. Знам'янки можна сміливо назвати еталоном молодіжного колективу у сфері побутової обслуговування.

Замовлення виконуються вчасно і з високою якістю.

Цей колектив — як одне ціле. Його члени вміють добре працювати, разом і відпочивати. Багато дівчат були захоплені путівками БММТ «Супутник». Ось і недавно дає відвідати об'єкти Республіки Кубу. КМК швейної майстерні № 2 мисльпобудкомбінату м. Знам'янки можна сміливо назвати еталоном молодіжного колективу у сфері побутової обслуговування.

Замовлення виконуються вчасно і з високою якістю.

Цей колектив — як одне ціле. Його члени вміють добре працювати, разом і відпочивати. Багато дівчат були захоплені путівками БММТ «Супутник». Ось і недавно дає відвідати об'єкти Республіки Кубу. КМК швейної майстерні № 2 мисльпобудкомбінату м. Знам'янки можна сміливо назвати еталоном молодіжного колективу у сфері побутової обслуговування.

Замовлення виконуються вчасно і з високою якістю.

Цей колектив — як одне ціле. Його члени вміють добре працювати, разом і відпочивати. Багато дівчат були захоплені путівками БММТ «Супутник». Ось і недавно дає відвідати об'єкти Республіки Кубу. КМК швейної майстерні № 2 мисльпобудкомбінату м. Знам'янки можна сміливо назвати еталоном молодіжного колективу у сфері побутової обслуговування.

Замовлення виконуються вчасно і з високою якістю.

Цей колектив — як одне ціле. Його члени вміють добре працювати, разом і відпочивати. Багато дівчат були захоплені путівками БММТ «Супутник». Ось і недавно дає відвідати об'єкти Республіки Кубу. КМК швейної майстерні № 2 мисльпобудкомбінату м. Знам'янки можна сміливо назвати еталоном молодіжного колективу у сфері побутової обслуговування.

Замовлення виконуються вчасно і з високою якістю.

Цей колектив — як одне ціле. Його члени вміють добре працювати, разом і відпочивати. Багато дівчат були захоплені путівками БММТ «Супутник». Ось і недавно дає відвідати об'єкти Республіки Кубу. КМК швейної майстерні № 2 мисльпобудкомбінату м. Знам'янки можна сміливо назвати еталоном молодіжного колективу у сфері побутової обслуговування.

Замовлення виконуються вчасно і з високою якістю.

Цей колектив — як одне ціле. Його члени вміють добре працювати, разом і відпочивати. Багато дівчат були захоплені путівками БММТ «Супутник». Ось і недавно дає відвідати об'єкти Республіки Кубу. КМК швейної майстерні № 2 мисльпобудкомбінату м. Знам'янки можна сміливо назвати еталоном молодіжного колективу у сфері побутової обслуговування.

Замовлення виконуються вчасно і з високою якістю.

Цей колектив — як одне ціле. Його члени вміють добре працювати, разом і відпочивати. Багато дівчат були захоплені путівками БММТ «Супутник». Ось і недавно дає відвідати об'єкти Республіки Кубу. КМК швейної майстерні № 2 мисльпобудкомбінату м. Знам'янки можна сміливо назвати еталоном молодіжного колективу у сфері побутової обслуговування.

Замовлення виконуються вчасно і з високою якістю.

Генеральному

секретареві ЦК КПРС,

Голові Президії

Верховної Ради СРСР

товаришеві

Леоніду Іллічу

БРЕЖНЕВУ

Дорогий Леоніде Іллічу!

Доповідаємо Центральному Комітету КПРС, особисто Вам, дорогий Леоніде Іллічу, що 830-тисячний Всесоюзний студентський загін, імені XXVI з'їзду КПРС успішно справився з взятими на 1981 рік соціалістичними зобов'язаннями.

Ділом відповідаючи на високу оцінку, дану Вами патрістичному рухові студентів і учнів у привітанні учасників Всесоюзного з'їзду студентських загонів народження за підсумками роботи в десятип'ятиріччя великої групи активних учасників і організаторів загонів орденами і медалями СРСР, посланці вузів і технікумів по-ударному, по-комсомольському працювали на спорудженні найважливіших промислових і сільськогосподарських об'єктів, ліній електропередачі, залізниць і шосейних шляхів, житлових будинків і шкіл, подавали допомогу підприємствам транспорту, сфері обслуговування, органам охорони здоров'я. Напружені будні літні і осінні живили зом з трудівниками села студенти і учні вели неслатку боротьбу за врожай шістнадцатого року. В будівництві, інших галузях народного господарства загони виконали обсяг робіт на суму більше одного мільярда шестисот мільйонів карбованців — такий конкретний вклад радянського студентства у виконання рішень партійного з'їзду.

Ударна праця учасників загонів була нерозривно зв'язана з громадсько-політичною діяльністю. На будівельних майданчиках, польових станах, у молодіжних гуртожитках вони виступали з лекціями і концертами, організовували спортивні змагання, проводили роботу з дітьми і підлітками. У кожному загоні пройшли дні ударної безплатної праці. Своєю участю в операції «Пам'ять», сивісським піклуванням про ветеранів війни і праці юнаки і дівчата прагнули ще раз виразити свою вірність великому подвигу старших поколінь.

Робота в студентських загонах дає майбутнім спеціалістам добру можливість закріпити на практиці здобуті в навчальному закладі знання, виробити навички творчого підходу до розв'язання виробничих завдань, набутти організаторського досвіду.

Гарячий відгук у серіях студентів і учнів, як і всієї молоді країни, дістали рішення листопадового (1981 р.) Пленуму ЦК КПРС. Ваша промова на Пленумі, пройнята почуттям оптимізму, глибоким піклуванням про радянську людину. Вихованні вузів і технікумів бачать сьогодні своє головне завдання в наполегливому оволодінні знаннями, висотами сучасної науки і техніки, вихованні в собі якостей справжнього радянського спеціаліста.

Організованості і цілеспрямованості в досягненні поставлених цілей, вміння боротися і перемагати вчаться радянське студентство у старших товаришів — комуністів. Найяскравішим прикладом беззавітного служіння справі партії і народу в для молоді Ваша, дорогий Леоніде Іллічу, невтомна діяльність по втіленню в життя планів комуністичного будівництва, зміцненню миру на землі.

З величезною радістю сприйняли юнаки і дівчата вихід у світ нової Вашої книги «Спогади». Для нас вона є дорогим і мудрим словом старшого друга. Читачи і перечитуючи її, студенти і учні прилучаються до революційного досвіду партії і народу. До Ваших творів, дорогий Леоніде Іллічу, молодь завжди звертатиметься за наукою і доброю порадю.

Заневаємо Центральний Комітет КПРС. Вас, дорогий Леоніде Іллічу, що радянське студентство буде завжди вірним батьківському наказові партії — жити, працювати і вчитись по-ленінському, новими успіхами в навчанні, науково-дослідній діяльності, громадській роботі гідно зустріне XIX з'їзд Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ШТАБ
СТУДЕНТСЬКИХ
ЗАГОНІВ ЦК ВЛКСМ

Виставка в Белграді

БЕЛГРАД, 24 листопада. (ТАРС). Про славні сторінки історії Ленінського комсомолу розповідає виставка «Радянська молодь», що відкрилася сьогодні в Белграді. Численні фотографії та інші експонати розповідають про величезний вклад молодого покоління Країни Рад у будівництво кому-

ністичного суспільства. Ряд розділів виставки присвячений покорителям космосу і героєм-дільцям.

Виставку відкрив перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов, який очолює делегацію Ленінського комсомолу, що перебуває з дружнім візитом в Югославію.

Ця дівчина працює на Кіровоградській панчішній фабриці всього два роки, та, мабуть, її вправності заздрить не один досвідчений виробничник. Алла МИНСКА добре навчалась у міському технічному училищі № 4, і тепер набуті там знання допомагають їй випереджати календар. Річний план молода в'язь-п-

ниця виконала ще до Дня Конституції і нині завершує завдання другого місяця наступного року. Комсомольсько-молодіжний колектив (керівник Юрій Дамаскін), в якому трудиться комсорг в'язального цеху Алла Мінська також один з найкращих на підприємстві. Фото В. ГРИЗА.

ТЕОРЕТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

У міському лекторії товариства «Знання» відбулася теоретична конференція по обговоренню «Спогадів» Л. І. Брежнєва. У ній взяли участь слухачі школи молодого лектора факультету іноземних мов і викладачі педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

Конференцію відкрив керівник школи молодого лектора, заслужений працівник культури УРСР доцент Ф. К. Белязін. Думками які викликали у них «Спогади» Л. І. Брежнєва, поділилися заступник секретаря партійного комітету інституту В. К. Орехова, студентки Світлана Фесун, Ніна Лева, Валентина Шерстюк, Вікторія Дерев'янко, Катерина Неделкова, Валентина Стойко та інші.

Промовці говорили про те, що проблеми порушені у «Спогадах» і зокрема в розділі «Почуття Батьківщини», схвилювали їх, бо їм, майбутнім вчителю, вони близькі і зрозумілі. А вже незабаром, приступивши до педагогічної роботи, вони виховуватимуть своїх учнів у дусі високого патріотизму, прищеплюватимуть їм те почуття Вітчизни, про яке пише в своїх «Спогадах» Л. І. Брежнєв.

Учасники конференції прийняли соціалістичні зобов'язання, якими передбачено посилити боротьбу за якість навчання, активізувати громадсько-політичну практику студентів.

На закінчення конференції її учасники подивилися документальний фільм «Живи, людино!», присвячений трилогії Л. І. Брежнєва «Мала земля», «Відродження» і «Цілина».

Ю. НАСТАСІЄНКО, студент, член комітету комсомолу Кіровоградського педагогічного інституту ім. О. С. Пушкіна.

ТОЧКА ВІДЛІКУ

Наприкінці червня нинішнього року, коли в господарствах області йшла масова заготівля соковитих кормів, на сторінках «Молодого комунара» появилася кореспонденція «На різних полясах». В ній порівнювалися доробок кормодобувників колгоспів імені Крупської та імені Ульянова Кіровоградського району. Прозра, слово «доробок» мало тоді абсолютно протилежні відтінки: стосовно першого господарства воно знаменувало завершення державного плану по заготівлі сіна і раннього силосу, другого — повний провал у цій швидкоплинній і надзвичайно важливій кампанії. Кажу «позній», бо колгосп імені Ульянова спромігся зібрати з першого укосу лише 40 тонн сіна і 200 — силосу.

Кореспонденція закінчувалася дощом песимістичним монологом механізатора Михайла Івановича Місарова: «Скільки ми мали торік! По 1700 кілограмів молока від корови. Думаєте, нинішнього більше буде?»

Не буде. Вже тепер про це можна сказати з певністю. Здається, зрозуміли асо безвихідь становища, що склалося, і керівники колгоспу та секретар комітету комсомолу Віра Крадожон, бо де й подівся їхній оптимізм кількомісячної давності.

ТІЛЬКИ ФАКТИ

Вони, як відомо, річ уперта. Можна було погоджуватися з головою правління колгоспу імені Ульянова М. Г. Мартинюком, коли він запевняв, що господарство надолужить своє осенню, під час другого укосу сіна. Молна тепер зважати на всі об'єктивні і суб'єктивні причини, що перешкодили кормодобувникам це зробити. Але факти... Давайте звернемося до них.

Тваринники уявляли в злиму, маючи лише трохи більше половини кормів, потрібних для годівлі худоби. Тобто кормодобувники спромоглися заготовити менше, ніж гретину запланованої кількості сіна: 395 тонн проти 1143, силосу (3986 тонн, план — 10373), кормових коренеплодів (352 тонн, план — 1249). Собівартість одного центнера кормів у господарстві справді астрономічна — 18 карбованців.

Кілька слів про нинішню продуктивність молочної стада. Підприємство

«Рятуйте!»... на початку зими

пролунало із колгоспу імені Ульянова Кіровоградського району. Чому?

«ДІМ БЕЗ ВІКОН, БЕЗ ДВЕРЕЙ»

Монолог К. М. Юрченко:

Легко сказати: «Кілька голів». Ні, це треба побачити, пережити. Часто чуваю, чую: «Кормів не вистачає. Рациони погано збалансовані...»

А тут... їх практично немає: силосну траншею майже вибрали, буряки залишилися під снігом. Отані перспективи...

Людей не вистачає. Зрозуміло: оплата праці у нас за нинішніми результатами.

Про підготовку фермерів приміщення до зими краще мовчати. Знаєте, яка загроза у нас найпопулярніша? Ні! «Без вікон, без дверей...» Це про телятник. З легкої руки якогось хартівника пішла «гуляти».

Дивно, але факт: до нас на ферму почали «заглядати» керівники господарства. Це вже після того, як у повітрі запахло смаченням...

«Я Б У НАСТАВНИЦІ ПІШЛА...»

Монолог Г. М. Буртоваї, доярки:

Двадцять років працюю дояркою. Різні часи бачила, але такого ще не було. Дійній корові давати шість кілограмів недобреної січки, щоб від групи дійти п'ятдесят — шістьдесят кілограмів молока. Не знаю, як подружки, а особисто я через два десятиліття роботи біля корів пошкодувала, що стала дояркою.

Катерина Ничипорізна говорила, що рук робочих у нас не вистачає. Не поспішає молодь на ферму, це правда. Думаєте, тільки тому, що Кіровоград під боком, що автобус міський аж до села ходить? Умови у нас нікудишні, професійного зростання ніякого — ось у чому річ.

Часто згадую свою молодість: прийшла на ферму сором язливою, неспівзрілою. Допомогали тоді мені всі. Вже пора б і «Борі» сплатити, переда-

ти молодшим свій досвід. Та кому?

Коли замислююся над цією проблемою, то нерідко уявляю таку картину. Розповідаю щось своїй учениці, передаю їй «секрети», а вона візьме та й запитай: «А чому ж ви самі, тьотко Галю, більше двох тисяч за рік не можете надіти?» Що б їй на те відповіла?..

«НЕ ЗГАДУЙТЕ ЛИХОМ...»

Монолог Віри Крадожон, секретаря комітету комсомолу

Через кілька днів працюватиму я в місті, на іншій посаді. Добилася наразі свого. Звідки така категоричність? Зізнаюся: не від хорошого життя. І ще одна відвертість: не цікавить мене, хто очолюватиме комсомольську організацію, чим житиме і як працюватиме молодь надалі.

Зважаю, прийде беручий, енергійний секретар, справжній лідер — підуть справи на лад. Не прийде — годі й чекати якихось зрушень на краще.

Сама я ніколи лідером не була. Інша справа, що хотів «зверху» запрямити мої «організаторські» здібності і пішло... Збори ми проводили раз на рік (звітно-виборні), коли був останній випуск «Комсомольського прожектора», вже й не пригадую. Проте своєму наступнику можу дати одну раду: хай пошастить на облік усіх членів ВЛКСМ. Повірте, чисельність організації зростає тоді вдвоє...

ПРОЛОГ ДО МАЙБУТНЬОГО

Уявіть собі на мить таку картину: відпочиваючий на пляжі, ступивши кілька кроків у воду, раптом заволає: «Рятуйте!» Яку ре-

акцію викличе це в оточуючих? Звичайно, здивування чи поблажливу посмішку. А якщо господарство, ледаче зступивши в зимово-стійловий період утримання громадської худоби, подасте «сигнали бід»? Таке трапилося в колгоспі імені Ульянова. Дати належну оцінку подібному явищу неважко. Це — безгосподарність.

Давайте ще раз порозуміємося до попередньої публікації «Молодого комунара» із колгоспів імені Крупської та імені Ульянова. У першому господарстві кормодобувники працювали за іпатівським методом. У другому комплексних загонах, роботою яких керував заступник голови правління колгоспу по кормовиробництву Леонід Якович Безпалий, було сконцентровано всю збірну техніку — КІРи, КУФи, жатки. Колективи вміло маневрували, чітко дотримувались щоденних робочих графіків.

І, як наслідок — колгосп одним із перших у районі виконав план по заготівлі сіна, силосу і збірного трав'яного борошна. За прикладом трудівників Підмошкова в господарстві було припасено чимало комбінованого силосу.

Цікава деталь: серед переможців колгоспного змагання кормодобувників — п'ятнадцять комсомольців.

Груповим методом намагалися працювати і механізатори колгоспу імені Ульянова. Та це було не що інше, як данина моді.

Про який іпатівський метод може йти мова, якщо в господарстві щодня було зайнято на заготівлі кормів лише близько половини всієї наявної техніки... Виходив із ладу, скажімо, силосний комбайн — простоювали на полі тричотири автомобілі, закріплені за ним. Про новітню ж плутилку-валкоутворювач у господарстві, схоже, зовсім забули: за літо

вона жодного разу не вийшла в поле.

Гірко, але часом ще доводиться зустрічати людей, для яких між поняттями «моє» і «наше» лежить недоволана прірва. Такі віддаватимуть усі сили найменшій дрібниці, якщо вона «моє», і прохадитимуть остеронь усього, що не зачіпає власних інтересів. Проліструвати це неважко.

Кілька днів тому у колгоспі імені Крупської було організовано суботник і неділеньки для адмінперсоналу. Спеціалісти господарства на чолі з головою правління і секретарем парткому дружно вийшли на бурякову плантацію і заходилися «визволяти» із снігового покриву солодкі корені. Ті, що не астигли зібрати за сприятливих погодних умов.

Зате у Великій Сазеринці панував спокій. І на тому, що буряки були зібрані (під снігом їх залишилося 106(!) гектарів), просто нікому й на думку не спало — вийти із затишних кабінетів і попрацювати задля спільної справи.

Саме в такому оточенні формувалася «життєва позиція» Віри Крадожон, котра не те що побоювалася труднощів — зігнорувала своє найперше комсомольське доручення.

Через кілька днів у комсомольській організації господарства пройду звітно-виборні збори, комітет очолить новий секретар. На звітно-виборних молоді ферми № 1 оголошать тааринництво сферою свого комсомольського впливу. Отже, перший крок буде зроблено. Саме тому я свідомо назвав завершення цієї розповіді не епілогом чи післямовою, а прологом. Прологом до боротьби із наступними труднощами (а вони будуть), прологом до майбутніх діянь і успіхів молоді господарства.

М. ЧЕРНЕНКО, спецкор «Молодого комунара». Кіровоградський район.

НА ЗУСТРІЧ З КАЗКОЮ

Піднімається маленька завіса, і над ширмою появляється Буратіно. У нього в руках чарівний золотий ключик. Дерев'яний чоловічок змахує ним — і казка починається.

Усе це є в сценарії, що його написала старший бібліотекар Л. О. Шевелева для дитячого клубу «Книга і лялька», створеного в нашій бібліотеці. Прем'єри ще не було, а ляльки вже трудяться — Вовчик-братик видає лялькам першокласникам, які прийшли записатися до бібліотеки. Іжачок, Лисичка, Буратіно і Незнайка — значайно, з допомогою бібліотекарів і членів клубу — проводять театралізовані виступи з маленькими читачами.

Як народилася ідея створити театр ляльок при бі-

бліотеці? Позернувшись із республіканського семінару, запідуюча відділом обслуговування молодших школярів Н. Л. Степанова розповіла, що в Миколаївській обласній дитячій бібліотеці вже кілька років працює театр ляльок. Ми їздили до своїх колег у Миколаїв до досвід. і, нарешті, створили клуб «Книга і лялька» у себе. Нам стали допомагати вчителі. Поради С. Г. Вайсбурд, учительки російської мови і літератури середньої школи № 11 та вихователки третього «Б» класу середньої школи № 5 Л. П. Амеліної дуже допомогли нам у створенні клубу, а їхні учні стали першими його членами.

На заняттях, що проходять двічі на тиждень, діти дізнаються про історію театру ляльок, про улюблених назкових персонажів народів світу. Діти вчать майстру-

вати ляльок, шити для них одяг, малювати декорації, писати сценарії.

Та для естетичного розвитку дитини цього замало. Тому ми прагнемо більше розповідати дітям про театр, знайомимо їх зі спеціальною літературою, даємо їм певні знання з музики, влаштовуємо обговорені вистав обласного театру ляльок і телевізії. Усе це допомагає нам привчати наших маленьких читачів до прекрасного, невідомим частинкам якого є художня творчість, музика і, звичайно ж, книга.

В. ШУБІНА,

старший бібліотекар обласної дитячої бібліотеки імені А. Гайдара, м. Кіровоград.

На відкритті Тижня «Театр і діти» з успіхом пройшла прем'єра вистави «Вук» на п'єсою М. Сунініна в постановці Кіровоградського обласного театру ляльок.

На знімку: сцена з вистави.

Навіть наймолодші глядачі знають театр — це серйозно. Фото В. КОВПАКА.

ЗНАЙОМТЕСЬ — „АЛБЕНА“

Вокально-інструментальному ансамблю «Албена» немає ще й двох років, проте цей колектив добре знають любителі естради України, Білорусії, Азербайджану та інших союзних республік. Перший концерт «Албени» відбувся 7 березня 1980 року в клубі Московського заводу імені Ленінського комсомолу.

Певно, дебют «Албени» на робітничій сцені якоюсь мірою визначив географію гастрольних подорожей колективу. Нещодавно ансамбль виступав перед трудящими Далекого Сходу, Східного Сибіру, брав участь у роботі агітпоїзда ЦК ВЛКСМ «Ленінський комсомол», шлях якого пролягав через Нечорномзем'я. Двічі пісні в його виконанні лунали на фестивалі «Вогні майстра», який щороку проходить на БАМі.

Десятки тисяч кілометрів літаком і по бездоріжжю, виступи у просторих концертних залах і робітничих клубах не заважають колективу постійно оновлювати свій репертуар. За короткий час було підготовлено дві програми, до яких входять пісні композиторів Е. Ханка, І. Дунаєвського, М. Фрадкіна, О. Фельцмана.

У гастрольних поїздках по Радянському Союзу бере участь болгарська співачка Стояна Ніколова. Пісні болгарських, радянських, італійських композиторів у виконанні артистів з соціальної Болгарії полюбляють багатьом. Велику прихильність глядачів завоювали гітарист Ігор Дубенцов і соліст Андрій Калужський.

«Я, любов і пісня» — називалася концертна програма, з якою нещодавно виступили перед кіровоградцями учасники вокально-інструментального ансамблю «Албена».

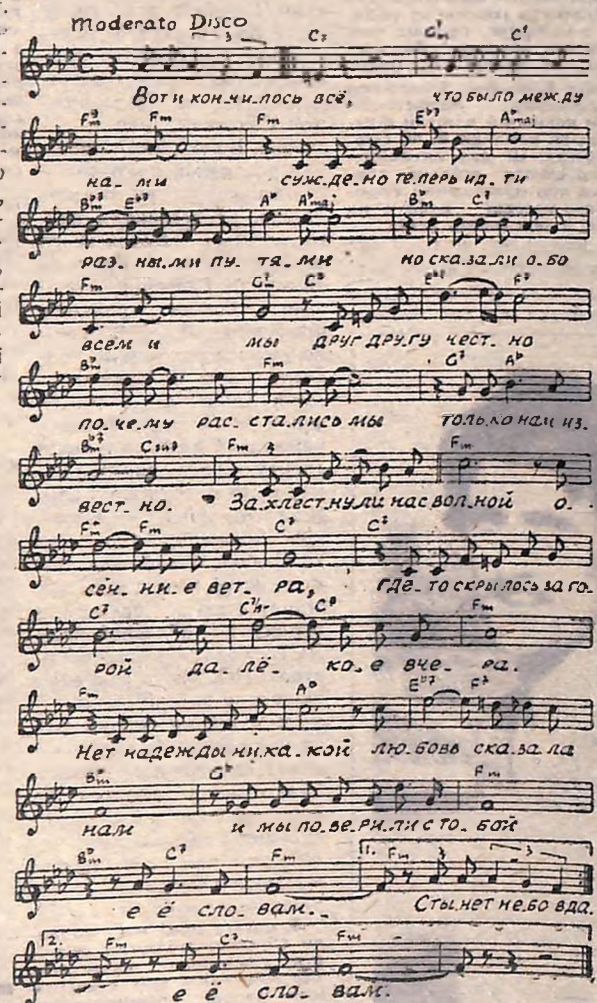
Наш кореспондент поцікавився у керівника ан-

самблю А. З. Давидовича планами колективу на майбутнє.

— Нині ми готуємо нову програму, до якої входить блок «ретро» і велика рок-опера «Вук і семеро козенят» на музи-

ку болгарського композитора Тончо Русева, — сказав Андрій Зіновієвич. — З цієї програмою ми виступимо і в Болгарії, в нашій країні. Думаю, що завітаємо й до Кіровограда.

Пісня «Поздня звезда» сподобалась слухачам. Пропонуємо її вашій увазі.

Поздня звезда

Муз. А. Видова

2. Стинет небо вдали.
Кружиться тихо листя.
Не скрываю, что сейчас
О тебе все думаю.

Гаснет поздня звезда
Той — последней встречи.
Как холоден без тебя
Этот грустный вечер...

Сл. Я. Гальперина

ПРИПІВ:

Захлестнул нас полной
Океанские ветры.
Где-то скрывается за горой
Далекие востры.
Нет надежды никакой —
Любовь сказала нам.
И мы поверили с тобой
Во слова.

Негоціант смерті

Американська газета «Лос-Анджелес таймс» опублікувала статтю, в якій розглядаються проблеми міжнародної торгівлі зброєю. Автор статті Маррі Ремер підтверджує, що постачальником озброєнь у Центральну Америку, де відбуваються численні сутички, є зовсім не Куба і СРСР, як це твердить державний секретар Хейг, а Ізраїль, «який любить мир». Ізраїль з усієї сили озброєвляє фашистські диктаторські режими Центральної Америки, а новий уряд США дає своє цілковите благословення цій торгівлі.

За відомостями інституту стратегічних досліджень у Лондоні, експорт зброї Ізраїлю становив за останній рік понад 1,4 мільярда доларів. Дані Стокгольмського міжнародного інституту по дослідженням проблем миру (СІПРІ) показують, що протягом 1980 року Ізраїль поставив військовій хунті Сальвадору понад 85 процентів потрібної їй зброї. Міністр закордонних справ Ізраїлю Шамір, зустріваючись перед іноземними журналістами на пресконференції, так охарактеризував торгівлю зброєю:

«Ми продаємо зброю всім. Це аж ніяк не значить, що ми продаємо її нашим противникам чи соціалістичним державам. Ми ведемо власну торгівлю на міжнародних ринках поряд з американцями. Ми продаємо тільки законним урядам».

Отже, на думку Шаміра, в соціалістичних країнах, виявляється немає законних урядів. Така ж думка була свого часу і у Адольфа Гітлера, а праві сіоністи, як відомо, заповідно наслідують нацистські приклади. 1980 року продаж зброї становив приблизно 15 процентів усього експорту Ізраїлю. Цього року чекають, що його експорт зброї значно збільшиться.

Отже, Ізраїль став важливим негоціантом. Його спеціальність — торгівля зброєю власного й американського виробництва. Діло ж багатого дяді, звичайно, надіється одержати й нейтронну зброю. На думку доброго дяді, нейтронна бомба може, позбавляючи сумнівів, гарантувати мир в усьому світі.

Марті ЛАРНІ,
фінський письменник.
(АПН).

Хельсінкі.

У СВІТІ ЦІКАВОГО

Людина, яка знову відкрила папірус

Цей плаваючий будинок на Нілі, незважаючи на його неперемінний вигляд, відомий не тільки в Єгипті, а й далеко за його межами. В ньому міститься Інститут папірусу доктор Рагаба, а точніше, фабрика папірусу. Цей найдавніший писальний матеріал виробляється тут так само, як 5000 років тому. Засновникові і власникові цієї своєрідної фабрики — докторів Хасану Рагабу близько сімдесяти років.

«Я поїхав у Судан, знайшов там опис папірної фабрики, а потім почав розводити папірус», — розповідає доктор Рагаб. — Коли у мене вже була велика плантація папірусу, я зайнявся конструюванням давніх інструментів. Після трьох років праці я був уже спроможний зробити папірус, але тільки 1966 року я зміг створити більш чи менш прийнятний писальний матеріал».

Доктор Рагаб придбав плаваючий будинок, установив у ньому устаткування. Сьогодні це і є знаменитий Інститут папірусу. Його плантація знаходиться на острові Якоб за кілька миль угору по течії Нілу. За своїми розмірами — 20 федданів землі (1 феддан = 0,34 га) — вона вважається найбільшою в світі, де штучно вирощується

папірус. Виготовлення папірусу включає в себе двадцять операцій. Основна з них — спресовування смужок папірусу, у волоках якого є крихітні капіляри, що містять повітря. В результаті смужки склеюються.

Розробка цієї технології приписує Рагабу докторський ступінь у 1979 році. Він є піонером, нині процвітаючої в Єгипті папірної промисловості.

Більшість тих, що працюють тепер на фабриці, — родичі Рагаба. Головний інженер — його племянник. Два його брати допомагають у виробстві папірусу, а дві його сестри працюють у магазині на другому поверсі плаваючого будинку. Тут продаються не тільки папіруси, а й календарі, записники та інші сувеніри.

Нині став новий плаваючий будинок для інституту. Цікаво, що коли доктор Рагаб почав свої дослідження, в Єгипті не можна було знайти місця, де б ріс папірус. І не в країні, де в давні часи існували широкі зарості, особливо в дельті Нілу. Тому доктор Рагаб має цілковите право сказати: «Я був першою людиною, яка знову відкрила папірус».

А. КОЛОДКОВ,
кор. АПН.

Каїр.

МІСТО— НЕЧЕПУРА

Відходи і сміття справді стали лихом Гонконга. Проблема посилюється тим, що це одне з найгустіше населених міст світу — густота населення становить тут 4850 чоловік на квадратний кілометр. Тисячі тонн відходів скупчуються на вулицях міста і в гавані. Найбільший впад у цю копилку роблять вуличні торговці і власники магазинів. Не відстають від них і городяни. Як випливає зі спеціальної урядової доповіді, багато хто з них позбавляється непотрібних предметів, викидаючи їх за вікно. Що тільки не потрапляє на бруку: банки з-під пива, недоїдки, уламки меблів і навіть старі телевізори.

Сміття, близько п'яти тисяч чоловік притягаються до відповідальності за порушення правил. Наприкінці жовтня власті Гонконга почали кампанію по його очищенню, розраховану на 14 місяців. У її проведенні беруть участь 16 тисяч чоловік, і на неї асигновано 16 мільйонів доларів. У рамках кампанії по телебаченню демонструватимуться спеціальні фільми. Але найбільший ефект повинне дати рішення значно збільшити штрафи.

(АПН).

НАРЕЧЕНІ НА ЕКСПОРТ

«Молодий американський бізнесмен одружився з філіппінкою 20—25 років. Вона повинна бути красивою, стрункою і жіночною, знати англійську мову, мати неймовірний розум, бути товариською і відданою, мати зв'язки в суспільстві...» Подібні оголошення зовсім не рідкість у філіппінських газетах. На Заході дівчата Філіппін мають репутацію «екзотичних красунь», чому немалою мірою сприяють широко рекламовані конкурси краси, на яких вони не раз виходили переможницями. Гонконзький журнал «Ейшваун» пише: «Багато філіппінок дивляться на таке одруження з «грошовим мішком» як на можливість урятуватися від злиднів та безробіття у себе в країні».

За останній рік таким чином одружилось близько 200 пар.

(АПН).

СФІНКС ЗАХВОРІВ

Каміні підмурна 5000-річного сфінкса, що охороняє єгипетську піраміду в Гізі, тяжко хворіє. Вони починають вивалюватися, лишаючи величезні дірки. Вже кілька років учні з тривогою стануть за руйнуванням сфінкса, знайденного під товстим шаром піску 1926 року.

Причин хвороби багато: піщані бурі, вітер, дощ, забруднення навколишнього середовища. А особливо небезпечу являють собою підземні води. На думку вчених, погіршив становище й недоброякісний вапняний розчин, застосований у ході реставраційних робіт. Пропонуються різні способи лікування: одні радять заправити щілини в каменях кізлом, другі — спорудити силієвий копан над сфінксом, треті... — зарити його чазад у пісок.

(АПН).

СЕКРЕТ ВЕРБЛЮДА

Здатність верблюда тривалий час обходиться без води продовжує привертати увагу вчених. За повідомленням іранської преси, недавно троє вчених провели 16-денний експеримент, у ході якого тварини не давали пити. Вони дійшли висновку, що секрет довготривалого «незалежності» полягає в надзвичайно розвинутій слизовій оболонці носа. Її площа становить 1000 квадратних сантиметрів, тоді як у людини — всього 12. Це дає змогу тварині вловлювати до 70 процентів вологи, що є в навколишньому середовищі. Причому цей природний фільтр аберсує вологу не тільки під час вдиху, а й під час видиху.

Ю. ЗІНІН,
«Ласкор АПН».

Багдад.

Коли б ви не завітали в Олександрійську бібліотеку імені О. С. Пушкіна, завжди почуєте щось цікаве, захоплююче. Тут вас запресять на усний журнал чи літературну вікторину, на вечір поезії чи диспут про моральне обличчя молодого людини. Багато змістовних заходів проводять працівники бібліотеки і їхні активісти на патріотичну тематику.

На цей раз — урок мужності «Світлу пам'ять про них бережи, їх життя віддане за тебе». Він присвячувався 40-річчю розгрому фашистських полчищ під Москвою. Прийшли ми в бібліотеку і почули пісню композитора Б. Мокроусова на слова О. Суркова:

Не смять богатырскую
силу.
Могуч наш заслон
боевой.
Мы роєм фашисту
могилу
В туманных полях
под Москвой.
Звучала і мелодія «Землянки».

Завідувача бібліотекою Г. І. Варламова познайомила нас із людиною, яка особисто знала легендарного льотчика Віктора Талаліхіна — виступав учасник героїчної оборони Москви Микола Степанович Корнієнко. Ми слухали розповідь про прославлених полководців Г. К. Жу-

кова, І. С. Конєва, В. Д. Соколовського. Нам відкривали сторінки подвигу 28 героїв-панфіловців, котрі не пропустили до Москви фашистських танків біля роз'їзду Дубосєково. Перед нами поставав образ молодшого політрука Василя Клочкова, який звернувся до бійців із закликом, що став девізом усіх захисників столиці: «Велика Росія, а відступати нікуди — позаду Москва!» Панфіловці зустріли вогонь 50 гітлерівських танків безстрашно, 18 хрестатих машин зали-

шилися на полі бою, ворог не зміг прорвати нашу оборону.

Дізнались ми, що 110 захисників столиці, які відзначились особливо, було присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Серед них були і 28 воїнів 8-ї гвардійської дивізії імені І. В. Панфілова. А медаллю «За оборону Москви» нагороджено більше мільйона чоловіків. Ми тут же, на уроці мужності, вирішили розшукувати і наших земляків, які йшли в бій в листопаді 1941-го, захищаючи столи-

цю рідної Батьківщини. Була пропозиція під час літніх канікул поїхати в підмосковне село Нелідово, де встановлено пам'ятник легендарному комуністу-політруку Василю Клочкову.

Цікаво було також послухати огляд літератури, який зробила старший бібліотекар В. В. Патріна. Його так і назвали: «Мужність Москви». Нам радили перечитати мемуари відомих радянських полководців, твори письменників, у яких розповідається про героїзм і мужність наших

ДО ОТЧОЇ СЛАВИ

воїнів у боях під Москвою...

Ми себе вважаємо не тільки звичайними читачами бібліотеки, яку часто відвідуємо, щоб узяти потрібну книжку. Працівники цього закладу часто запрошують нас до себе з тим, щоб навчити, як цікаво провести той чи інший захід. І урок мужності теж дав нам багато корисного. Ми побачили, як треба скласти його сценарій, як вліпити задум в дію так, щоб зацікавити аудиторію.

Т. ШЕВЧУК,
учениця Олександрійського культосвітнього училища.

Ми часом сперечаємось: з чого починати, щоб мати зрушення в масовості фізичної культури і спорту — будувати типові спортивні бази чи створювати спортивні секції? Звичайно, без зразкових спортивних споруд нам не обійтись. Але ми часто зустрічаємось з такими випадками: колгосп збудував стадіон, але він порожній — немає бажаних займатись спортом, нікому очолити загони майбутніх значківців і розрядників, чемпіонів і рекордсменів. Де ж вихід? Я вважаю, що треба організувати такий захід, який би переконував сільського трудівника в тому, що заняття фізкультурою і спортом його щоденно необхідні. Образно кажучи, треба «сконструювати» спортивне свято, яке б захопило усіх.

Про це якимось посели розмову з головою колгоспу імені Лєніна Василем Івановичем Земляним. Він мене зустрів на сходовій автостраді:

— Мені не треба нагадувати. Колективні членські внески у фонд нашої «Колоса» перераховано. От тільки чи буде користь з тих тисяч.

— А я до вас не за тиссяччями приїжджаю, — відповів йому. — Я хочу, щоб ви допомогли нам організувати весняне спортивне свято.

— Та йли ж сівба, поря гаряча, — наче аж образився голова колгоспу. — З ранку до пізнього вечора в полі. Вночі гуде мотарми степ, а вам свято...

— Аякже, свято для сівачів, — не відступав я. — Давайте поїдемо до агрегатів і скажемо про це механізаторам.

Поїхали. Під час обїду біля польового вагончика Василь Іванович довго спостерігав, як хлопці сівать зати порожній посуд кушарів, а потім мовчав.

— Таке діло, стахановці! Якби завтра до обїду справившись з одним клоним, то одразу можна збиратись на музику. На стадіоні зробимо всі фіззарядку і трохи покедаємо один з одного, якщо хтось не зуміє виконати нормативу. А не справившись на ливі — бур'яном заростає стадіон, бо яке ж го свято, коли поле не засіяне.

І вони постарались. Усі без винятку сівачі до вечора перекирили норми, а наступного дня за дві-три го-

дини зробили останній засів. Автомашини під'їжджали до агрегатів і вели механізаторів у село. Після обїду на стадіоні здавала мідь духового оркестру. Сходились сюди люди різного віку. В скверіку за футбольним полем вже стояли шахові столики. Тут же працювало кілька автолавок. На двох польових майданчиках змагались школярі. Невдовзі по стадіону було оголошено: «Розігруються призи серед сівачів. Хто більше разів підтягнеться на перекладині, хто далі

кине гранату, хто швидше пробіжить стометрівку!» Бажаних було не так багато. На старт виходили тільки ті, хто тренувався в секції, хто повернувся недавно з армії. Виручив нас знову Василь Іванович. Він скинув піджак, закахав рукава сорочки і взяв гранату. Стрімкий ривок — і граната полетіла.

Суддя на лінії оголосив: — До нормативу на золотий значок не вистачає півметра. Прощу повторити. З розгоном...

— А Василь Іванович сказав: — Хай буде срібний. Пробуйте. Хто далі...

Гранату кидали бригадири, водії автомашин, трактористи.

А потім бригадні команди вийшли на волейбольний майданчик. І на футбольному полі була напруга.

Призи кращим спортсменам вручав сам Василь Іванович...

На початку жнив він сам протелефонував мені: — А чи не влаштувати нам свято жнивців? На стадіоні теж. Хлопці мені не дають спокоем: коли та коли я з ними побіжу наввипередки?

І знову було свято. На цей раз Василь Іванович сказав: — Треба будувати зразковий стадіон. Та спочатку великий критий тир. Бо хлопцям час їти в армію, а стріляти як слід не навчилися удома.

І тир ввели в дію до початку чергового призову в армію.

Звичайно, за справу взялися і комсомольці, і фізкультурні активісти. Було

влаштовано кілька суботників. Але позиція керівника господарства стала першим рушійним важелем.

Кажу про це тому, що деякі голови колгоспів віднахували, що не вистачає робочих рук у тракторних бригадах, на тваринницьких фермах, але дійових заходів не вживають для закріплення молоді на селі. Такі тільки твердять одне і те ж:

— Господарство бідне, треба колгоспну насу поповнити, а потім уже замічем багаті.

Вісти. У цьому напрямі повинні працювати, зокрема, професійкові і комсомольські комітети.

На сторінках обласної газети «Молодий комунар» недавно читала розповідь про голову місцевому профспілки з колгоспу «Шлях до комунізму» Дольницького району Людмилу Корнєву, чемпіонку обласної ради ДСТ «Колос» з багатоборства ГПО, лкн, першим наставником майбутніх значківців у своєму селі. Необхідні кошти — будь ласка! Виникає по-

ініціатива. Та нема коштів на будівництво спортивних баз, придбання інвентаря, спортивної форми. Ось тут і мають допомогти комсомольським комітетам профспілок.

Готувалися ми цього року до відзначення Всесоюзного дня фізкультури і спорту. У райкомі профспілки сільського господарства мені сказали: «Конти на призи виділимо, все дамо,

власне на місцях. В колгоспі імені Володимира Ульянова інструктор по спорту Іван Писемський влаштував поєдинки вихідного дня, а його колега з колгоспу імені Чапєва Валерій Апанєнко організував турніри спортивних сімей, товариські зустрічі команд з бригад і відділків господарства.

Від масовості переходимо до майстерності. Майстром спорту став шахіст Олександр Бендюк, норматива кандидата в майстри виконав гирьовик Леонід Громов, поповнився загін розрядників. Але не це головне. Про високі цифри варто говорити, коли вчорашній значківець перестав відвідувати секцію, отримавши посвідчення і нагороду — золотий чи срібний значок.

Тому ми контролюємо інструкторів, тренерів на місцях: фальшивих цифр нам не треба. Хай краще нас кригнуть, що ми не справившись з виконанням планових завдань по підготовці розрядників і значківців, зате ми знаємомо дійсний стан справ на місцях: скільки колгоспників уже склали нормативи, а скільки ще складає.

Недавно я побувала в Нікопольському районі Дніпропетровської області. Там ще нісім років тому на кооперативних засадах було створено міжколгоспний спортивний клуб «Колос». Тепер до послуг трудівників села комплекс у Чкаловому, подна станція відпочинку і рибальства, 3 стадіони, 29 футбольних полів, 23 спортзалу, 19 тирів, близько 150 «містечок» ГПО. Така база дозволяє успішно вирішувати важливі соціальні завдання — виховання фізкультури в побут кожного мешканця району. Дехто з моїх колег лише безнадійно зітхав: добре їм, нікопольцям, там селу допомагають шефи з міста. А що заважає встановити такі зв'язки сільським? У нашому місті багато підприємств. Тому треба сміливіше переходити від слів до діла.

В. ГУЗЕНКО,
голова Світловської районної ради ДСТ «Колос».

В. о. редактора
А. РОМАНЮК.

ЯК «СКОНСТРУЮВАТИ» СПОРТИВНЕ СВЯТО?

ПРИЦІЛ — НА МАСОВІСТЬ

Шкода червнич шнода сотень карбованців. А тим часом витрачаються тисячі. І без віддачі. Бо позиція керівника помилкова.

У постанові ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про дальнє піднесення масовості фізичної культури і спорту» так і вказано: «В умовах розвинутого соціалізму фізична культура повинна всемірно сприяти зростанню економічного та оборонного потенціалу країни, задоволенню духовних потреб радянських людей, бути дійовим засобом всебічного гармонійного розвитку особи, формування активної життєвої позиції». Хто ж про це має дбати? Гадаю, не тільки фізкультурні акти-

треба у ставерніи нозих секцій — Корнєва стає їх організатором. Звідси і результати в масовості і майстерності. От якби так працювали й інші профспілкові активісти.

А ось інший факт. Розповідь мені про нього мій колега з Ульяновки Микола Іванович Рудченко. В колгоспі імені Шевченка заступником голови по роботі з молоддю працює теж чемпіон обласної «Колоса» з багатоборства ГПО Олександр Барський. А головою місцевого профспілки там колишній капітан футбольної команди В. Ф. Сіро-ребагач. Ці два активісти і працюють спільно, дбаючи про поліпшення спортивно-масової роботи на селі. І теж мають успіх.

Згадаю про це тому, що часом комітети комсомолу самі не можуть розв'язати проблеми. Є ентузіазм, є

Багато юнаків і дівчат колгоспів імені Телішевського з його району займаються легкою атлетикою. Серед них — шофер Валентин Свлятинський, який успішно виступав як на районних, так і на обласних спортивних змаганнях. Загальна спортивна спільнота тому, що юнак їде в перших шарах і гравучи і в соціалістичного змагання.

Фото
Ю. ДНІПРОВСЬКОГО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відділу відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотографів — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної кави — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.